

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 5C/50/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619205910  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619205910.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou, v právnej veci žalobcu U.Z. K.O., T.. XX.XX.XXXX, H. R. XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves proti žalovanej T. H.J., T.. XX.X.XXXX, H. R. XX, zastúpenej zákonným zástupcom J.B. H.B., T.. XX.X.XXXX, H. R. XX, právne zastúpenej JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom, Floriánska 16, Košice, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

### rozhodol:

I. U r č u j e , že právny úkon Darovacia zmluva, V-189/2017 zo dňa 7.4.2017, uzatvorená medzi prevádzateľom J. H., T.. XX.X.XXXX, bytom R. XX a nadobúdateľom - žalovanou, ktorej predmetom bol prevod celého vlastníckeho podielu 1/1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX evidovanom pre Obec a Katastrálne územie R., a to ku stavbe so súpisným číslom XX stojacej na parcele KN-C 290/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 290/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 290/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 190 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 291 záhrady o výmere 395 m<sup>2</sup> je voči žalobcovi neúčinná.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.10.2019 domáhal, aby súd určil, že právny úkon darovacia zmluva, V-189/2017 zo dňa 7.4.2017, uzatvorená medzi prevádzateľom J.W. H., T.. XX.X.XXXX, H. R. XX a nadobúdateľom - žalovanou, ktorej predmetom bol prevod celého vlastníckeho podielu 1/1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX evidovanom pre obec a k.ú. R., a to ku stavbe so súpisným číslom XX stojacej na parcele KN-C 290/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 290/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 290/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 190 m<sup>2</sup>, k parcele KN-C 291 záhrady o výmere 395 m<sup>2</sup> (ďalej aj iba ako „nehnuteľnosti“) je voči nemu neúčinná.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom pre zmeškanie sp. zn. 13C/430/2015 zo dňa 10. júla 2018 rozhodol tak, že „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 11.150,50 € s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 11.150,50 € od 10.06.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“ Predmetný rozsudok je právoplatný a vykonateľným sa stal dňa 14.8.2018. J. H., T.. XX.X.XXXX, H. R. XX (žalovaná v uvedenom konaní sp. zn. 13C/430/2015) pred vyhlásením tohto rozsudku bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaným na LV č. XXXX evidovanom pre obec a k.ú. R.. Darovacou zmluvou, V-189/2017 zo dňa 7.4.2017, teda počas súdneho konania Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13C/430/2015 o zaplatenie sumy 11.150,50 € J. H. (žalovaná v uvedenom konaní) tieto nehnuteľnosti previedla na svoju 5 ročnú dcéru T. H., T.. XX.X.XXXX (žalovanú v tomto konaní). Išlo o jediný hodnotný majetok postihnuteľný v prípade

vzniku exekučného titulu. V súčasnosti je pre vyššie uvedený exekučný titul vedené exekučné konanie, avšak bez toho, aby žalovaná dobrovoľne plnila. Samotný prevod vlastníckeho práva neznamenal žiadnu faktickú zmenu, nakoľko žalovaná v dome ďalej býva, a teda jediným dôvodom prevodu bolo oslabenie možnosti žalobcu uspokojiť svoju pohľadávku. Súčasťou darovacej zmluvy totiž bolo i vecné bremeno doživotného užívania predmetných nehnuteľností práve v prospech J. H.. Právne žalobca žalobu odôvodnil ustanoveniami § 42a ods. 1 a § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení sa k žalobe túto navrhla ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedla, že žalobca nepreukázal, že darovacia zmluva zo dňa 18.10.2016 ho ako veriteľa ukracuje. Samotný fakt vedenia exekučného konania, ktoré je len v štádiu doručenia upovedomenia o začatí exekúcie dňa 28.10.2019, skutočnosť ukrátenia veriteľa neosvedčuje. Exekúcia sa v zmysle upovedomenia o začatí exekúcie vykonáva zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, ako aj prikázaním pohľadávky. Žalobca nepreukázal, že by bola J. H. bez príjmu. Žalovaná tiež poukázala na skutočnosť, že predmetom darovania bolo viacero nehnuteľností a to, čoho sa dožaduje žalobca, je v rozpore so zásadou proporcionality, išlo by o neprimeraný zásah do vlastníckeho práva žalovanej. Žalovaná tiež uviedla, že darovanie v rámci rodiny je bežným javom. Nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom darovania kúpili a rekonštruovali spolu rodičia maloletej, pričom sa dohodli, že na liste vlastníctva bude zapísaná len J. H. s tým, že nehnuteľnosť raz bude majetkom ich dcéry - žalovanej. Otec maloletej si na opravu domu požičal značný obnos finančných prostriedkov od svojich rodičov. Po tom, čo mala matka žalovanej J. H. (6.8.2015) vážnu nehodu, sa rodičia žalovanej dohodli, že už za života prevedú nehnuteľnosť na maloletú dcéru (žalovanú), aby bolo po právnej stránke všetko v poriadku a vyriešené už za ich života. Žalovaná je maloletým dieťaťom, ktoré malo v čase darovania 4 roky. Vzhľadom na jej vek nemožno požadovať rozpoznanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, je z hľadiska vynaloženia náležitej starostlivosti pri skúmaní dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa rozhodujúce, či takúto činnosť uskutočnili osoby konajúce v jej mene a to kolízny opatrovník a zákonní zástupcovia. Žalovaná v konaní sp. zn. 13C/430/2015 od začiatku popierala existenciu uvedenej pohľadávky. V predmetnom konaní ju zastupoval práve p. N. M. I., ktorý bol vo veci plne informovaný a vedel, že zo strany žalobcu sa jedná o uplatnenie fiktívnej pohľadávky. Otec maloletej ako jej zákonný zástupca nemal dôvod neveriť tvrdeniam matky žalovanej. Konanie sp. zn. 13C/430/2015 bolo právoplatne skončené rozsudkom pre zmeškanie, ktorý je už nenapadnuteľný. Rodičia maloletej sa o tom, že Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok súdu 1. inštancie, dozvedeli až v novembri 2019 od advokátskej kancelárie, dovtedy boli v dobrej viere, že spor trvá. Darovacia zmluva podliehala schváleniu súdom, preto boli v dobrej viere, že všetko je v súlade so zákonom. V rozhodnom čase (v čase darovania ako ani následne) nebola preukázaná existencia pohľadávky, nemohol byť preto založený ani úmysel ukrátiť veriteľa.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu sa žalovanej (tzv. replika) uviedol, že nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre k.ú. R. sú jediným hodnotnejším majetkom a práve z tohto dôvodu boli počas súdneho konania prevedené bezodplatne na žalovanú, ktorá je blízkou osobou. Prevod nemal žiaden iný účel, len neumožniť vedenie exekúcie na uvedený majetok. Užívacie pomery k nehnuteľnosti sa nezmenili, čo potvrdzuje zámer ukrátiť veriteľa pri uzatvorení darovacej zmluvy. Z logiky veci ďalej vyplýva, že pokiaľ by mala dlžníčka snahu svoj dlh plniť, tak by vec nedospela do podania návrhu na začatie exekúcie. Žalovaná neuvádza z akého iného majetku môže byť žalobca uspokojený, a teda jej obrana je len účelová. Právne irelevantný je aj argument o proporcionality a ako nezmyselný vyznieva argument, že k uzatvoreniu darovacej zmluvy došlo z dôvodu, že matka žalovanej mala vážnu dopravnú nehodu a chcela za života previesť majetok na žalovanú. Žalovaná je jediným dedičom po svojej matke, tento zavádzajúci argument nemôže byť pravdivý. Zákonný zástupca žalovanej je dlžník, a teda je vylúčené, aby mu nebolo známe, že ukracuje veriteľa na plnení. Taktiež nie je pravdou, že by pohľadávka bola fiktívnou, táto je priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, na základe ktorého sa vykonáva i exekúcia. Subjektívne názory žalovanej sú neopodstatnené. Schválenie právneho úkonu súdom je pre toto konanie právne irelevantné. De lege lata súd nemal povinnosť skúmať pri schvaľovaní právneho úkonu i úmysel krátiť veriteľov. Námitky žalovanej nie sú takého charakteru, aby sa dotýkali dôvodnosti podanej žaloby.

5. Žalovaná vo vyjadrení k replike žalobcu (tzv. duplika) zotrvala na doterajších tvrdeniach. V súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním uviedla, že keďže J. H. nemala o právoplatnosti exekučného titulu vedomosť, nemohla plniť dobrovoľne. V rámci exekúcie požiadala o splátkový kalendár a keďže je zamestnaná, jej majetkom je aj príjem z pracovného pomeru, z ktorého sú aj vykonávané zrážky.

6. Žalobca reagoval na dupliku žalovanej písomným podaním, v ktorom poukázal na to, že keďže žalovaná je maloletým dieťaťom, bolo povinnosťou opatrovníka vykonávať starostlivosť v tom smere, či predmetný právny úkon neukracuje veriteľa. Žalovaná však žiadnu takúto starostlivosť neopisuje. Bol to práve zákonný zástupca žalovanej, ktorý v mene maloletého dieťaťa (žalovanej) previedol vlastnícke právo na žalovanú v čase, kedy existoval dlh voči žalobcovi. Úmysel ukrátiť veriteľa (žalobcu) je tak celkom zjavný. V súvislosti s námietkou proporcionality vznesenou žalovanou, žalobca poukázal na správu súdneho exekútora Ing. JUDr. Bohumila Husťáka, ktorý vedie exekúciu proti matke žalovanej (prevodca nehnuteľnosti) pod sp. zn. 64EX 484/19 (ktorú správu zo dňa 16.9.2020 zároveň aj predložil), v zmysle ktorej boli zo strany exekútora vykonané úkony na zistenie majetku povinného s nasledovným záverom: „- po vydaní poverenia na začatie exekúcie bolo povinnému zaslané upovedomenie o začatí exekúcie, povinný si uvedenú zásielku prevzal,- lustrácia bánk pozitívna, vydaný príkaz a exekučný príkaz, - lustrácia motorových vozidiel pozitívna, blokácia vozidla - lustrácia nehnuteľností negatívna,- lustrácia Sociálnej poisťovne pozitívna, vydaný príkaz a exekučný príkaz zrážkami zo mzdy“. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania sú teda jedinou reálnou nádejou žalobcu k uspokojeniu jeho pohľadávky z exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves 13C/430/2015-157 z 10.7.2018. Voči matke žalovanej (prevodca nehnuteľnosti) sa napokon vedie i viacero exekúcií. Žalobca tiež uviedol, že jeho pohľadávka v súčasnej dobe činí sumu okolo 17 000 Eur na istine a úrokoch, uplatnená vo vyššie uvedenej veci sp. zn. 64EX 484/19. Následne súd rozhodol i o trovách konania uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13C/430/2015-216 z 8.11.2019, a uvedené je predmetom exekučného konania toho istého súdneho exekútora vedeného pod sp. zn. 64EX 108/20, pričom dlh je v súčasnosti na úrovni 8000 Eur. Dlž žalobcu, ktorý sa snaží uspokojiť, je teda na úrovni 25 000 Eur. Námietka proporcionality preto nemá opodstatnenie, nakoľko i keby hodnota nehnuteľnosti činila dvojnásobok výšky dlhu, nie je možné považovať právo žalobcu za neproporcionálne, a to už vôbec nie za situácie, keď sa dlžník ani len nesnaží svoj dlh akokoľvek znížiť. Tieto úvahy sú však i tak nad rámec zákonnej úpravy odporovateľných právnych úkonov, nakoľko Občiansky zákonník so žiadnou zásadou proporcionality v tomto smere nepočíta.

7. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Sporové strany na pojednávaní zotrvali na svojich doterajších písomných podaniach. Súd vykonal dokazovanie vypočutím zákonnej zástupkyne žalovanej (jej matky, ktorá je zároveň dlžníčkou žalobcu), vypočutím otca žalovanej ako jej zákonného zástupcu pri napadnutom právnom úkone (darovacej zmluve), oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu resp. vyžiadaných na návrh strán (viď odôvodnenie rozsudku) a oboznámením skutočností známych súdu z jeho úradnej činnosti (z právoplatne skončených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13C/430/2015 a sp. zn. 5P/145/2016). Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

8. Podľa výpisu z LV č. XXXX, k.ú. R., je žalovaná výlučnou vlastníčkou nehnuteľností rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele C-KN č. 290/1 a pozemkov parcela C-KN č. 290/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m<sup>2</sup>, parcela C-KN č. 290/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 190 m<sup>2</sup> a parcela C-KN č. 291 záhrada o výmere 395 m<sup>2</sup>, ktoré nehnuteľnosti nadobudla titulom darovacej zmluvy, V-189/2017 zo 7.4.2017. V časti C ťarchy je na predmetnom LV uvedené aj Vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností v prospech J. H. , V-189/2017 zo 7.4.2017.

9. Predmetné nehnuteľnosti nadobudla žalovaná darovacou zmluvou uzatvorenou dňa 18.10.2016 medzi J. H. (matkou žalovanej) ako daryňou a maloletou žalovanou, zastúpenou zákonným zástupcom - otcom N. M. ako obdarovanou. Súčasťou zmluvy bolo aj zriadenie práva vecného bremena doživotného bývania a užívania predmetu daru pre daryňu J. H..

10. Právny úkon maloletej - darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena bol vzhľadom na jej vek schvaľovaný súdom. O jeho schválení rozhodol tunajší súd rozsudkom 5P/145/2016 zo dňa 14.11.2016, právoplatným 28.11.2016. Otec maloletej v predmetnom konaní uviedol, že právny úkon za maloletú podpísal, pretože má za to, že je v jej záujme keďže ním maloletá nadobúda nehnuteľnosť, ktorá je v dobrom stave.

11. Realitná kancelária V.. C. H. H. M. so sídlom v Piešťanoch na základe objednávky J. H. stanovila dňa 9.11.2020 trhovú cenu nehnuteľností (odborným odhadom a analýzou porovnania cien podobných

nehnuteľnosť), a to majetkovej podstaty zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. R. a dvoch drobných stavieb nezapísaných na predmetnom LV (zastrešený altánok a drevostavba letnej kuchyne) na sumu 68.000 €.

12. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom pre zmeškanie sp. zn. 13C/430/2015 zo dňa 10.7.2018, právoplatným dňa 10.8.2018 a vykonateľným dňom 14.8.2018, rozhodol o povinnosti žalovanej J. H. zaplatiť žalobcovi U. K. sumu 11.150,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10.06.2015 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením č.k. 13C/430/2015-171 zo dňa 19.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/89/2019 zo dňa 23.7.2019 bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu žalovanej J. H. na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie zo dňa 10.7.2018. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.8.2019. Konanie sp. zn. 13C/430/2015 začalo dňa 5.10.2015 a žaloba bola žalovanej doručená 30.11.2015. Žalovanú v konaní na základe generálnej plnej moci udelennej dňa 11.11.2015 zastupoval N. M.. Predmetná generálna plná moc bola súdu doručená 28.1.2016. Rozsudok pre zmeškanie bol vydaný podľa § 274 Civilného sporového poriadku, teda z dôvodu, že žalovaná ani jej splnomocnený zástupca sa bez ospravedlnenia nedostavili na pojednávanie súdu konané dňa 10.7.2018, a to napriek riadnemu predvolaniu.

13. U súdneho exekútora Ing. JUDr. Bohumila Husťáka je pod sp. zn. 64EX 484/2019 vedené exekučné konania vo veci oprávneného U. K. (žalobcu) proti povinnej J. H. (matke mal. žalovanej) a to na základe exekučného titulu, ktorým je práve rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 13C/430/2015 zo dňa 10.7.2018 a poverenia súdu zo dňa 18.10.2019.

14. Podľa správy súdneho exekútora zo dňa 16.9.2020 boli exekútorom vykonané úkony na zistenie majetku povinnej s nasledovným záverom: - lustrácia bánk pozitívna, vydaný príkaz a exekučný príkaz, - lustrácia motorových vozidiel pozitívna, blokácia vozidla - lustrácia nehnuteľností negatívna, - lustrácia Sociálnej poisťovne pozitívna, vydaný príkaz a exekučný príkaz zrážkami zo mzdy. Ku dňu 16.9.2020 bolo zo strany povinnej exekútorovi doposiaľ uhradených 1.174,43 € a ostáva uhradiť 16.718,13 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.483,95 € od 17.9.2020 do zaplataenia. S povinnou nebola uzatvorená dohoda o splátkach.

15. Okrem pohľadávky priznanej žalobcovi rozsudkom sp. zn. 13C/430/2015 zo dňa 10.7.2018, tento disponuje voči J. H. ďalšou pohľadávkou priznanou uznesením tunajšieho súdu č.k. 13C/430/2015-216 zo dňa 8.11.2019 vo výške 6.211,30 €, ktorá je rovnako predmetom exekučného konania.

16.1 J. H. - zákonná zástupkyňa (matka) maloletej žalovanej vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13.10.2020 uviedla, že nesúhlasí so žalobou ani s pohľadávkou žalobcu voči nej. V civilnom konaní sa nemala možnosť obhájiť pretože bola hospitalizovaná a žalobca nikdy nič nedokladoval. Maloletá T. nemala úmysel ukrať žalobcu. Dôvodom, pre ktorý k právnomu úkonu došlo bolo to, že mala vážnu dopravnú nehodu, jej rodičia nežili a chcela takto poriešiť majetok. Čo sa týka exekúcie, žiadala o splátkový kalendár, dodnes jej exekútor neodpovedal. Medzičasom skončila zamestnanie, potom bola práceneschopná a v súčasnosti je opäť zamestnaná, zamestnávateľ jej poukazuje celú mzdu, zrážky jej nevykonáva, nakoľko mu nič neprišlo. Svoj dlh by aj naďalej splácala, ale viazne to u súdneho exekútora.

16.2 Na položené otázky menovaná uviedla, že v predmetnom dome naďalej býva, a to už od roku 2010 alebo 2011 s výnimkou istého času, keď žila na západnom Slovensku. Nepamätá si kto vyhotovoval darovaciu zmluvu, asi právnik. Súčasťou zmluvy bolo aj zriadenie vecného bremena v jej prospech - právo užívať nehnuteľnosti. Darovaciu zmluvu robila pre prípad, že by sa jej niečo stalo. Jediný, kto by sa o dcéru v takom prípade postaral, je jej otec. Nedávala dôraz na to, že bude niekedy niečo žalobcovi dlhovať. Celé to konanie jej prišlo ako absurdita, neverila tomu, že by mohlo takto dopadnúť. Videla síce výpisy z účtu, ktoré v danom konaní predložil žalobca, ale nesúhlasila s tým, aby žalobca zasielal svoj príjem na jej účet. Dopravnú nehodu mala v roku 2014 alebo 2015, presne si nepamätá. Darovaciu zmluvu urobili ešte asi v tom istom roku a táto zmluva bola schvaľovaná asi do jedného roka. O tom, že prehrala spor so žalobcom, sa dozvedela asi dva roky dozadu, keď jej prišiel rozsudok. Odvolávala sa, informovala sa čo sa s tým dá robiť, ale všade to videli ako uzavretú vec. Cítila nespravodlivosť. V prípade exekúcie na darovaný dom by maloletá ani oni (rodičia poznámka súdu) nemali kde bývať. Žiaden hodnotnejší majetok nevlasťní.

17.1 Svedok N. M. - otec žalovanej vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13.10.2020 uviedol, že v predmetnom dome žije s matkou maloletej už 10,5 roka. Matka maloletej ho nadobudla z prostriedkov

získaných dedením. Do domu investoval výhradne on. Matka maloletej mala vážnu nehodu. Žalobca od nej žiadal peniaze na základe jeho chorého rozumu. Preto sa rozhodol, že dom sa prepíše na dcéru. To čo požaduje protistrana, vrátane pôvodnej pohľadávky, je podľa neho výmysel.

17.2 K okolnostiam darovania nehnuteľnosti svedok uviedol, že vo februári 2014 mala matka maloletej autonehodu v Trnave. V auguste 2015 sa vrátili žiť do R. a v júni alebo júli 2016 sa svedok rozhodol pre darovanie nehnuteľnosti ich dcére. Matke maloletej on povedal, že keď má do domu investovať peniaze (keďže sú iba partneri), tak chce, aby bol dom prepísaný na dcéru. Partnerka s týmto súhlasila. V tom čase, čo sa týka úmyslu, netušil to, čo si protistrana navymýšľa. Darovaciu zmluvu vypracoval svedkov advokát na jeho podnet. Svedok sa rozhodol pre darovanie z dôvodov, ktoré uviedol a nie na základe K. (žalobcu poznámka súdu), pretože vtedy nemohol tušiť, čo mu v jeho hlave napadne. V tom čase svedok nevedel, že je vedené súdne konanie. Predmetný právny úkon bol schvaľovaný súdom, kde mu bolo povedané, že v prípade, že bude z vecného bremena oprávnený aj on (čo pôvodne podľa zmluvy bol), ide o konflikt záujmov a nemôže maloletú pri úkone zastupovať. Preto sa rozhodol, aby vecné bremeno doživotného bývania mala iba partnerka, aby on mohol dcéru pri tomto úkone zastupovať. K schváleniu právneho úkonu došlo asi jeden až dva mesiace po tom, čo bola zmluva uzavretá. Matku maloletej zastupoval aj v pôvodnom konaní. O tom, že v ňom bol neúspešný sa dozvedel niekedy v septembri, októbri 2019, keď kontaktoval právnickú kanceláriu, s ktorou spolupracuje, keď potrebuje niečo riešiť. Bol z toho prekvapený.

18. Podľa výsledku lustrácie J. H. v Sociálnej poisťovni, je táto od 1.7.2016 vedená ako SZČO. Od 4.1.2018 do 3.1.2019 bola zamestnancom U. H., Z..G.. a od 1.3.2019 do 29.2.2020 zamestnancom D., Z..G... Od 23.6.2020 doposiaľ je zamestnancom N. M. - M..

19. Podľa § 42a ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba ako „Občiansky zákonník“), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

20. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrať veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

21. Podľa § 42b ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

22. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

23. Dôvodom podania odporovacej žaloby je existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Odporovateľnosť postihuje predovšetkým právne úkony dlžníka, ktorými sa dlžník zbavil majetku, aby zmaril uspokojenie nároku veriteľa. Skutočné ukrátenie veriteľa je základnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti. Ukrátením veriteľa je odňatie možnosti reálneho uspokojenia jeho pohľadávky z majetku dlžníka. Aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby je veriteľ. Pasívne legitimovaným je ten, na koho dlžník previedol svoj majetok a kto mal prospech z právneho úkonu dlžníka. Touto osobou môže byť aj osoba blízka dlžníkovi, ktorú vymedzuje ustanovenie § 116 Občianskeho zákonníka. V prípade blízkej osoby sa úmysel dlžníka ukrať veriteľa predpokladá, teda jeho preukázanie veriteľom nie je podmienkou odporovateľnosti. Osoba blízka dlžníkovi sa môže podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka ubrániť odporovacej žalobe iba vtedy, ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrať veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na spoznanie tohto úmyslu dlžníka.

24. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu dlžníka - darovacej zmluvy zo dňa 18.10.2016, vklad ktorej bol povolený dňa 7.4.2017 pod V-189/2017, uzavretej medzi J. H. (dlžníčkou žalobcu ako veriteľa) ako darykyňou a žalovanou ako obdarovanou, bola podaná dôvodne.

25. Žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno v tom smere, že preukázal svoju aktívnu legitimáciu keďže mal voči svojej dlžníčke J. H. vymáhateľnú pohľadávku v čase rozhodnutia súdu, ktorú sa nepodarilo uspokojiť z majetku dlžníka. Z dokazovania nesporne vyplynulo, že J. H. bola právoplatným a vykonateľným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 13C/430/2015 zo dňa 10.7.2018 zviazaná povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 11.150,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10.06.2015 do zaplatenia. Rovnako bolo v konaní preukázané, že J. H. si uvedenú povinnosť ani ku dňu rozhodnutia v prejednávanej veci dobrovoľne nesplnila.

26. Žalovaná titulom darovacej zmluvy zo dňa 18.10.2016 nadobudla od J. H. (žalobcovej dlžníčky) do vlastníctva nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. R.. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej bol povolený 7.4.2017. Žalovaná je tak pasívne legitimovaná, keďže s touto osobou J. H. ako dlžníčka žalobcu urobila predmetný odporovateľný právny úkon, ktorým sa zbavila majetku s úmyslom ukrátiť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu a ako žalovaná, na ktorú dlžníčka žalobcu svoj majetok previedla, mala z uvedeného právneho úkonu prospech. Žalobca preukázal, že predmetným odporovateľným úkonom, ktorý je platný, došlo v posledných troch rokoch pred podaním žaloby k takému zmenšeniu majetku na strane J. H. ako dlžníčky, ktoré zmenšenie majetku malo súčasne za následok, že žalobca ako veriteľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníčky, hoci nebyť tohto úkonu, by sa z majetku dlžníčky inak uspokojil. Sama dlžníčka vo svojej výpovedi potvrdila, že nedisponuje žiadnym hodnotnejším majetkom. Pohľadávku žalobcu sa doposiaľ nepodarilo uspokojiť ani v exekučnom konaní sp. zn. 64 EX 484/2019, v ktorom sa za obdobie jedného roka podarilo vymocť sumu 1.174,43 €. Pohľadávka žalobcu je tak stále neuspokojená, povinnej ostáva naďalej uhradiť sumu 16.718,13 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.483,95 € od 17.9.2020 do zaplatenia. Obrana žalovanej v konaní spočíva v tvrdení, že majetok dlžníka, z ktorého je možné sa uspokojiť predstavuje aj príjem z pracovnej činnosti neobstojí, nakoľko mzda nie je majetkom, ktorým dlžník momentálne reálne disponuje, ale ide o budúci majetok, ktorého reálne získanie je viazané na právne skutočnosti, a teda je neisté. V danej súvislosti nie je bez významu ani skutočnosť, že J. H. je v súčasnosti zamestnaná u svojho druhu, pričom jej príjem je podstatne nižší oproti príjmu, ktorý dosahovala u bývalého zamestnávateľa a ako sama uviedla, u tohto zamestnávateľa jej zrážky zo mzdy nie sú vykonávané.

27. Žalovaná je dcérou J. H., teda pri uskutočnení právneho úkonu bola s dlžníčkou v postavení osôb sebe navzájom blízkych (§116 Občianskeho zákonníka). Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa preto v danom prípade nebolo podmienkou odporovateľnosti, nakoľko takýto úmysel dlžníka sa v prípade blízkych osôb predpokladá. Bolo preto na žalovanej, aby pre svoj úspech v konaní preukázala, že úmysel J. H. ukrátiť žalobcu ako veriteľa žalobkyňa nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Skutočnosť, že žalovaná bola v čase právneho úkonu maloletá, nemá vplyv na uvedenú vyvráťiteľnú právnu domnienku a tým ani na dôkazné bremeno žalovanej blízkej osoby. V danom prípade bolo vzhľadom na vek maloletej rozhodujúce, či vynaloženie náležitej starostlivosti pri skúmaní dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa uskutočnil opatrovník resp. zákonný zástupca, ktorý ju pri právom úkone zastupoval a ktorému táto povinnosť zo zastúpenia vyplývala (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/74/2009 z 30.11.2010).

28. Maloletú žalovanú pri právnom úkone zastupoval jej zákonný zástupca, otec N. M.. Žalovaná a ani jej otec však v priebehu konania netvrdili (ani nepreukázali), že by N. M. ako zástupca maloletej žalovanej pri predmetnom právnom úkone vynaložil náležitú starostlivosť pri skúmaní dlžníkovho úmyslu. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec maloletej žalovanej, ktorý ju pri napadnutom právnom úkone zastupoval, bol taktiež splnomocnený na zastupovanie J.W. H.G.Y. v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 13C/40/2015, v ktorom bola pohľadávka žalobcu voči J. H. ako dlžníčke právoplatne judikovaná. K predmetnému právnomu úkone došlo dňa 18.10.2016, teda v priebehu konania sp. zn. 13C/40/2015, v ktorom plná moc na zastupovanie J. H. udelená N. M. bola do spisu doručená 28.1.2016. V čase podpísania právneho úkonu N. M. za maloletú žalovanú, tento preto nepochybne musel mať vedomosť o prebiehajúcom konaní voči J. H., a teda aj o pohľadávke žalovaného voči nej. Skutočnosť,

že pohľadávka sa stala vymáhateľnou až následne, nemá vplyv na odporovateľnosť právneho úkonu, nakoľko pohľadávka, ktorej uspokojenie je ukrátené nemusí byť v čase odporovateľného úkonu dlžníka splatná, vymáhateľná ani vykonateľná (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 2737/2000).

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobe vyhovel. V súvislosti s námietkou proporcionality vznesenou žalovanou súd dodáva, že táto je na účely predmetného konania irelevantná, nakoľko nejde o zákonnú podmienku úspešnosti odporovateľnosti právneho úkonu. Uvedená námietka môže byť uplatnená v rámci exekučného konania, pričom vyhovenie žalobe žalobcu samo osebe ešte neznamená, že k exekúcii predajom darovaných nehnuteľností skutočne dôjde.

30. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnej žalovanej plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.